

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg indrømmer, at det er meget klart, og det vil jeg godt kvittere for – klarhed i diskussioner fremmer altid forståelsen – at hensigten var at begrænse tilgangen til førtidspension. Men modsat, siger hr. Hans Andersen, at en person, der ikke kan arbejde, til gengæld skal have pension.

Møder hr. Hans Andersen nogen sinde de sager, som jeg får mange af, fra mennesker, der har ondt i livet fysisk og psykisk, og som efter deres egen opfattelse ikke bliver hjulpet, men bliver trukket igennem ekstremt lange og smertefulde forløb?

Vil hr. Hans Andersen godt være med til at udsende det klare signal, at der er sager, hvor mennesker ikke skal trækkes igennem lange, besværlige, fysisk smertefulde forløb, men rykke direkte til pension?

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Det korte svar er ja. Det er jo således, at borgeren kan bede kommunen om at tage stilling til at give førtidspension, og derfor er det korte svar ja.

Jeg er enig med hr. Villy Søvnald i, at der er forløb her, der ikke er kønne, og som, hvis man tager udgangspunkt i den enkelte borger, kan gøres langt bedre, både hvad angår at støtte den aktive indsats for at få borgeren tilbage på arbejdsmarkedet, det kan være på nedsat arbejdstid, eller at få afsluttet sagen. Det er jo derfor, at jeg også venter på, at Ankestyrelsen kommer med en evaluering af, hvordan praksis er ude i kommunerne.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg vil gerne takke for svaret, som jeg synes er afklarende. Hr. Hans Andersen sagde, og jeg citerer direkte: »Der er forløb, der ikke er kønne.« Sådan har jeg det også, når jeg ser nogle af de her sager, hvor jeg synes, der tilføjes unødigt meget smerte.

Kunne det tænkes, at det var, fordi nogle kommuner tænker rå økonomi før noget som helst andet? Når de nu skal betale 65 pct. af en nytilkendt pension, så kommer det økonomiske incitament til at veje så tungt, at når man skal bøje arm mellem hensyn til at behandle et menneske pænt ude i kommunen og det jerngreb, deringeren i øjeblikket holder kommunerne i, så

kommer det økonomiske incitament til at veje for tungt.

Er det netop ikke argumentet for, at hr. Hans Andersen burde støtte det her udmærkede forslag, så vi sikrede, at det var en rent faglig vurdering og ikke en økonomisk vurdering, der var afgørende for, om et menneske fik sin pension?

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Jeg synes, det er overordentlig vigtigt, at kommunerne ude lokalt går ind i de her sager med henblik på at få afdækket, om der for det enkelte menneske er en arbejdsevne tilbage, og kan man koble denne person eksempelvis sammen med et fleksjob, så er det det, man gør, for det er jo klart, at det at have noget at stå op til om morgenen i sig selv er en berigelse og er værdifuldt.

Derfor synes jeg, det er vigtigt, at kommunerne går ind i de her sager og får dem afgjort hurtigt, men får dem vurderet, således at er der mennesker, der kan bidrage på arbejdsmarkedet, så synes jeg, det er vigtigt, at de får den mulighed; andre sager må man så have vurderet.

Antallet af tilkendte førtidspensioner har været temmelig stabilt. Derfor er det jo ikke sådan, at det her incitament til kommunerne med de 35 pct. har ført til en voldsom reduktion i tilkendelsen af førtidspension.

Jeg har opfattelsen af, at kommunerne faktisk arbejder meget seriøst med det her område, men jeg vil gerne medgive, at der nok også er nogle kommuner, hvor arbejdet kunne blive bedre.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Jørn Pedersen.

Jørn Pedersen (S):

Der er ingen tvivl om, at de tanker, der også denne gang ligger bag beslutningsforslaget er sympatiske. Vi har jo set det nogle gange, og det behøver det jo ikke at blive hverken dårligere eller bedre af, vil jeg da gerne skynde mig at sige.

Jeg vil godt sige, at for os i Socialdemokratiet er det helt afgørende her, at SF og også andre gode kræfter aftalte, at vi fra den 1. januar 2003 fik et nyt vurderingssystem.

Kl. 17.00

Vi kan endnu ikke helt nøjagtigt vide, hvordan det fungerer, men vi aftalte jo også med hinanden på daværende tidspunkt, at vi ville have en praksisundersøgelse, og det er så den, vi er på vej til at få her efter 2 år. Det var et vigtigt ele-